

M. And
d. prima
tonis
Hilfoni
d. vita
Apostol
Arauf
Quod A
d. abs
d. Althe
offim
d. Auro
Arco
Algeb
Aker
Anim

Dog

No. V.

MISCELLANÆ THESES.

Quas

Occasione Discursuum publicorum
collectas,

SUB PRÆSIDIO

JOANN à SCHULTZ
SZULECKI, JCT.

privato - publicæ disquisitioni submittere

Respondens

JOH. SIGISMUND. de CZETTRITZ

& Opponentes

DD. de MIESITSCHECK & CROHN;

d. 3. Februar. M D C C II.

Francofurti ad Viadrum,

Typis TOBIÆ SCHWARTZII,

No. V
MISCELLANEA
THESS.

Occasione Disputationis publicae

JOHANN SCHULTZ
SILBERGK. ICT.

privato-publicae

JOH. SIGISMUND. DE CRETITIS

D. DE MESTSCHER & CROHN

Dr. Med. M. D. C. C. II

Typis TONII SCHWARZII

I.

Neqve occupationis, neqve accessionis, neqve Specificationis jure partus ita sequitur conditionem, Matris liberæ, ut hæc potius quoddam jus potestatis præ Patre in liberos consequatur. Jus enim personæ in personam non pertinet ad secundam Juris partem, quæ jus rerum dicitur, sed ad primam, nimirum ad jus personarum.

II.

Ex quo jure demonstrari potest, utrisq; Parentibus potestatem in Liberos competere; In Liberos quidem legitimos Patri soli, consensu quippe Matris expresso vel tacito, ex naturâ ordinis Conjugalis, necessario accedente, nisi Mater expressè sibi potestatem in Liberos reservaverit. Ast in Liberos illegitimos soli matri Imperium potius & potestatem competere, etiamsi Pater certus demonstrari possit, non tantum ex jure Civili, sed etiam N. & G. deduci potest.

III.

Leges Jctorum in Pandectis collectæ, quibus controversiæ de Specificationis materiâ deciduntur, pleræq; ex Scholâ Stoicorum originem trahunt. Non deesset quidem illas impugnandi, potior tamen pro iis defendendis ratio militat.

IV.

Jure N. nemo jure Dominii in res suas privari potest ob delictum; Neqve etiam Jure G. imò nec Jure Civ., etiamsi crimen atrox sit, nisi tale sit, quod securitatis publicæ custodiam vel juris acquisiti fundamentum evertit.

V.

V.

Ufucapionem Juri Nat. non adverfari; Jure G. tanquam necessarium, Jure verò Civili cujusq; populi tanquam utile remedium inventum, agnoscimus.

VI.

Jus in personas nec ufucapi, nec præscribi potest regulariter; nisi accedente expreffo vel tacito confensu, modò in consentiente non ad fit moralis turpitudine. Jus verò in res & ufucapi & præscribi potest certo in casu, si vè bona si vè mala fides in primo acqvirente adsit. Ipsa verò præscriptio possessionis, non verò conscientia securitatem præbet; Ast ufucapio conscientia simul consulit.

VII.

Donari possunt res non tantùm in Commercio privatorum, sed etiam extra illud existentes, ita tamen, ut obligatio personam, non rem donatam afficiat.

VIII.

Donatio mortis causâ prudentissimum remedium, consulendi est multis incommodis humanis medendis, & præferri meretur testamenti factioni.

IX.

Pupillus quandoqve donare potest; Fœmina etiam, sed hæc fidejubere neqvit, cum tamen fidejussio minor gradus sit alienationis, quam donatio.

X.

Possunt Prælati vel alii Administratores Ecclesiastici partem rei Ecclesiasticæ donare alicui certis in casibus; Principi verò si donetur, non donum est, sed subjectionis & obsequii tessera: Ingenii lusus est in expressione: *Donum gratuit.*

01 A 6541

ULB Halle 3
003 090 396

f
TA → OL

1018
VJ 17

37

No. V.
MISCELLANÆ
THESES.

Quas
Occasione Discursuum publicorum
collectas,

SUB PRÆSIDIO
JOANN à SCHULTZ
SZULECKI, JCT.

privato -publicæ disquisitioni submituntur

Respondens
JOH. SIGISMUND. de CZETTRITZ
& *Opponentes*

DD. de MIESITSCHECK & CROHN,
d. 3. Februar. M D C C II.

Francofurti ad Viadrum,
Typis TOBIÆ SCHWARTZII,

